

PLANINSKI

leto: 1990

št.: 15

POROČEVALEC

PD Bohor Senovo

IZ USEBINE

PRVA STRAN	Iz usebine	1
	Občni zbor	1
POROČILA	Poročilo upravnega odbora	2
	Finančno poročilo	3
	Poročilo alpinistične sekcije	3
PLANOLOGIJA	Poročilo kom. za ture	4
	Plan dela alpinistične sekcije	4
PONUJAMODRAM	Finančni plan	5
	Plan dela, tur in akcij	6
	Članarina	6
IZ NAŠIH DRST	"Po poti borbe in zmage"	6
	Naše članstvo	7
NAŠO POTO	Moje ture	7
	Deževni Nanos	8
	Pridite na Bohor	8
	Sladka smetana	8
	Mojih 5 min. v taboru	9
	Uablio upokojencem	9
	Bosna-Durmitor-Č.Gora	10

PLANINSKI POROČEVALEC
13/15 - 1990
Uredil: Miran PRIBOŽIČ
Naklada: 150 izvodov
Februar 1990

OBČNI ZBOR

Sindikalna dvorana Termoelektrarne Brestanica
 23. februar 1990 ob 18. uri

OTVORITEV IN POZDRAV

- DNEVNI RED:**
1. Izvolitev organov občnega zbora
 - 1.1. delovnega predsedstva
 - 1.2. zapisnikarja in overovatelja
 - 1.3. komisije za sklepe
 - 1.4. volilne in verifikacijske komisije
 2. Poročila
 - 2.1. predsednika upravnega odbora
 - 2.2. finančno
 - 2.3. nadzornega odbora
 3. Razprava po poročilih
 4. Podelitev priznanj in pohval
 5. Razrešnica UO in organom društva
 6. Volitve
 7. Razno

ZAKLJUČEK: Dogajanje bodo popestrili člani okteta Boštanjski fantje.

POROČILO UPRAVNEGA ODBORA

Pred dvema leti, točno 19.2.1988 smo člani PD Bohor izvolili upravni odbor in druge organe društva. Da ne bo predolgovezno, naj za osvežitev spomina naštejemo samo člane upravnega odbora in gospodarske komisije.

Člani upravnega odbora so: Milan MAHOVNE, Jože AŠIČ, Hinko URŠIČ, Miran PRIBOŽIČ, Tončka AMON, blagajničarka Anica HLASTAN, tajnica Danica POZVEK – VIDMAR, evidentičarka Marica DAUGUL, podpredsednika Edo MIRT in Lojze ŠTIH ter predsednik Miro MIKELN.

Gospodarsko komisijo je v sestavi Janez KAVČIČ, Kristijan KRANJC, Ante MARKOVIČ, Maks HABINC, Stani MIRT, Nadka JELENKO in Milan KOMAR vodil njen predsednik Jože AŠIČ. Vsi naštetih in tudi člani drugih teles PD Bohor sami vemo koliko smo storili in koliko bi lahko pa nismo naredili za dobro našega društva in planinstva v občini Krško, današnji občini zbor pa naj da pošteno kritično oceno našega dela v tem dvoletnem obdobju. Vendar ne hvalite nas, to bomo kljub pregovoru "lastna hvala, cena mala" storili sami, malo v tem in malo v drugih poročilih. Prosimo pa za dobronamerno kritiko in napotke za bodoče delo, kar bo lahko novemu vodstvu društva samo v pomoč.

Nekaj vrstic višje smo zapisali, da je gospodarsko komisijo vodil Aško, kar pomeni, da jo danes ne vodi več.

Glavna dela opravljena v letu 1989: napeljava centralne kurjave v gostinskih prostorih in delu prvega nadstropja, popravilo vodovodnega zajetja in napeljave, zidava požarnega zidu med kočo in prizidkom, zidava zidu sanitarij v prizidku, položitev betonskega tlaka v prizidku in pričetek zapiranja prizidka.

Res je tako, saj je odstopil kot predsednik gospodarske komisije in kot član upravnega odbora. Verjetno se je za ta korak odločil zaradi "prevelike samostojnosti in individualnosti" pri obnovi koče na Bohorju, večkrat je namreč sam ali v družbi 2-3 zagriženih delal in posodabljal kočo. Čeprav v PD Bohor ne dela več tako kot je, dovolite, da se mu v imenu vseh obiskovalcev koče zahvalim za vse, kar je dobrega storil za ta, obnove prepotreben objekt.

V Planinskem poročevalcu št. 14 izdanem leta 1989 smo opisali dejavnost društva v letu 1988, zato bomo danes pisali le o dejavnosti PD Bohor in o dogajanjih v planinstvu krške občine v letu 1990.

V lanskem poročilu smo ugotovili, da se je število članstva v primerjavi s prejšnjim letom povečalo, tega pa za leto 1989 ne moremo trditi, saj je **število članstva** v primerjavi s predhodnjim letom **padlo za**

291. Padec števila članstva gre na račun najmlajših planincev – pionirjev. V vseh osnovnih šolah, **razen v OŠ Senovo**, je število pionirjev – planincev padlo. Leta 1988 je bilo včlanjenih 939 pionirjev 1989 pa le 626. To se je zgodilo predvsem zaradi tega, ker so se pionirji iz OŠ Jurij Dalmatin Krško včlanili v novo ustanovljeno planinsko društvo PD Videm-Krško. V kategoriji mladincev in članov pa je stanje v primerjavi s preteklimi leti praktično nespremenjeno.

Dela na posodobitvi koče na Bohorju smo nadaljevali in naredili precej. Glavna dela opravljena v letu 1989: napeljava centralne kurjave v gostinskih prostorih in delu prvega nadstropja, popravilo vodovodnega zajetja in napeljave, zidava požarnega zidu med kočo in prizidkom, zidava zidu sanitarij v prizidku, položitev betonskega tlaka v prizidku in pričetek zapiranja prizidka. Od naštetih del smo člani PD Bohor naredili prokleta malo (zakaj naj pove razprava), več so storili člani PD Planina pri Sevnici, največ pa delavci podjetja Videm Krško.

Predvsem podjetju Videm gre zasluga, da dela na koči niso "zaspala", v imenu vseh iskrena hvala.

Za zaključek poročila še dve bolj ali manj stari "novici".

Ljubitelji planin iz podjetja Videm (bivša tovarna celuloze in papirja Djuro Salaj Krško) so ustanovili novo planinsko društvo PD Videm. Za to so se odločili predvsem zaradi tega, da ne bi hodili na planinske izlete bolj ali manj neorganizirano, kot so zapisali v 26. številki tovarniškega glasila Obveščevalec. Želimo jim mnogo planinskih in drugih uspehov ter dobrega sodelovanja z nami in drugimi društvi.

V PD Bohor so privrženci alpinizma ustanovili alpinistično sekcijo in z delovanjem že pričeli. O njihovem delu v preteklem letu in o programu za letošnje leto lahko preberete v tem poročevalcu. Tudi njim želimo mnogo uspehov in čim več opravljenih (preplezanih) smeri in vrnitve domov s celimi udi – brez poškodb.

Naj bo dovolj, če kaj ni zapisanega v tem in drugih poročilih, naj dopolni razprava. Vsem članom upravnega odbora in drugih organov PD Bohor hvala lepa za opravljeno delo v dvoletnem mandatu, vsem danes prisotnim pa nasvidenje na planinskem plesu 10. marca na Senovem, na naših skupnih akcijah in drugo leto, ob takem času ne letni konferenci.

Predsednik upravnega odbora
Miro Mikeln

Pri PZS oz. pri našem društvu je možno naročiti vse vrste planinske literature, zemljevide, vodnike, vzgojno literaturo, našitke in značke.

FINANČNO POROČILO

PD Senovo je v letu 1989 doseglo za 176.857.410 din prihodkov in je imelo za 130.425.980 din stroškov (zneski so v starih din po stanju 31.12.1989).

STRUKTURA PRIHODKOV:

- prihodki preneseni iz prejšnjega leta (denarna sredstva na žiro rač. in v blagajni	2.764.860 din
- dotacije ZTKO	6.300.000 din
- dotacije ZTO	1.700.000 din
- pobrana članarina	7.203.200 din
- prihodki od planinskega plesa	33.794.170 din
- prihodki od reklamnih oglasov	6.070.000 din
- prihodki od prodane pl. lit., značk,...	17.850.100 din
- najemnina koč	1.330.000 din
- kartice za koč	1.820.000 din
- prispevki PD-pomoč za obnovo koč	3.115.000 din
- prispevki za avtobusne prevoze	6.166.210 din
- prispevki za tabor 89	20.479.410 din
- odškodnina za koč (zavarovalnica)	4.961.000 din
- obresti	52.017.400 din
- kredit za obnovo koč (zavarovalnica)	5.000.000 din
- prispevki za planinsko opremo	5.214.560 din
- prispevki od jezikove nedelje	571.500 din
- razne pomoči in povračila stroškov	500.000 din

SKUPAJ PRIHODKI 176.857.410 din

STRUKTURA ODHODKOV:

- organizacija pl. plesa (živila, pijača, najem prostora, delo hišnika, itd)	11.420.690 din
- izvedba tabora 89 (živila, gost.	

usluge, tab. vodstvo, prevoz, itd)	25.251.840 din
- vzdrževalna dela na koči na Bohorju	24.056.660 din
- material za koč	807.630 din
- prevoz materiala na koč	200.000 din
- hrana in pijača za dela na koči	13.393.310 din
- prispevek za telefonski priključek	1.315.500 din
- nabavljena pl. lit., značke, koledarji,	17.808.520 din
- avtobusni prevozi na ture	6.669.640 din
- žalna venca	4.250.000 din
- provizije LB	704.760 din
- prispevek MDO	341.400 din
- kilometrina	482.040 din
- potni stroški	436.800 din
- izdatki za alpinistično sekcijo	2.700.000 din
- znamke in poštne	275.250 din
- zamudne obresti	479.200 din
- prispevki otrokom (čaji in podobno)	1.677.500 din
- nabavljena planinska oprema	7.313.730 din
- zavarovalne premije (požarno zav. in nezgodno za pl.- tabornike)	1.799.040 din
- organizacija tečajev za MV	1.674.000 din
- plačilo članskih znamkic	4.501.500 din
- gostinske usluge	2.545.000 din
- pisarniški in drug potr. material	319.020 din
SKUPAJ STROŠKI	130.425.980 din

Razlika med prihodki in odhodki znaša **46.431.430 din** in je enaka saldu denarnih sredstev na žiro računu, v hranilni knjižici in v blagajni, in sicer:

- žiro račun	13.787.500 din
- hranilna knjižica	32.429.110 din
- blagajna	214.820 din
	Blagajničarka Anica Hlastan

POROČILO ALPINISTIČNE SEKCIJE

Alpinistična sekcija je na začetku svojega dela štela 11 članov, sedaj pa se je število članov povečalo na 20. Trenutna struktura članov je naslednja: 3 alpinisti, 5 pripravnikov za alpinista, 2 mlajša pripravnika in 10 tečajnikov.

V sezoni 88/89 smo izpeljali alpinistično šolo, ki smo jo zaključili z izpiti v plezalnem vrtcu Armeško. Izpite smo izpeljali s pomočjo dveh inštruktorjev alpinizma iz AO Novo mesto Stojana Goloba in Staneta Mokotarja.

V zimskem času smo izpeljali dve skupni turi in sicer v Tamar (plezanje in varovanje v snegu in ledu) in na Vršič (plezanje v kombinirani skali).

V spomladanskem poletnem obdobju so sledile skupne ture na Klek, v Paklenico in na Raduho (plezanje v kopni skali).

Izpeljali smo še naslednje akcije:

- uredili in opremili do konca plezalni vrtec v Armeškem,

- posneli video film o športnem plezanju,
- pridobili in uredili prostore v mladinskem domu v Krškem,
- pričvrstili in uredili oglasno omarico,
- postavili razstavo fotografij z alpinističnimi motivi.

Vseskozi člani AS objavljamo svoje članke v časopisu "Naš glas" iz katerih je tudi razvidno naše delo skozi vse leto.

V mesecu septembru se je AS tudi uradno registrirala pri PZS kot Alpinistična sekcija Krško pri PD Bohor Senovo. Vse skupaj smo **preplezali 208 smeri**, kar statistično gledano znaša skoraj 19 vzpona na enega člana sekcije. Vsi člani sekcije smo bili zelo aktivni tako na plezalnem, kakor tudi na organizacijsko - propagandnem področju.

Načelnik AS Krško
Arnold Koštomaj

POROČILO KOMISIJE ZA TURE

V letu 1989 smo realizirali večino predvidenih tur. V poročilu so zajete vse ture in izleti, ki so bili izvedeni v okviru planinskih skupin v osnovnih šolah, OZD in vrtcih, tistih, ki smo jih v društvu razpisali za vse naše člane in ture mladinskih ter bodočih mladinskih vodnikov, na katerih je bil poudarek predvsem na izpopolnjevanju udeležencev tur.

Vseh tur in akcij se je udeležilo zopet več kot 2000 članov društva, kar pomeni, da aktivnost v društvu ne pada. Na žalost je odpadla skupna tura s PD Brežice in sicer zimski pohod na Porezen (slabo vreme), kar pa upamo, da bomo lahko v naslednjem letu popravili.

V letu 1990 bomo poskusili tudi z novimi akcijami, da bi še več ljudi popeljali med naše vršace ali pa tudi samo po posavskih in zasavskih hribih, da jih vsaj za nekaj časa odpeljemo iz zamegljenih in vse bolj umazanih dolin.

JANUAR:	1. Novoletno srečanje na Bohorju	22. Prisojnik, Razor
	2. Janče	23. Triglav
	3. Jalovec	24. Mladinski tabor - Logarska dolina
	4. Bohor	AVGUST: 25. Triglav - sedmera jezera
	5. Bohor	26. Ojstrica - Planjava
FEBRUAR:	6. Zasavska gora	27. Gorjanci - Budinjak
	7. Bohor	28. Mount Blanc
	8. Partizanski vrh	SEPTEMBER: 29. Triglav
MAREC:	9. Kal - Mrzlica	30. Rodica - Črna prst
	10. Libna	31. Vogar
APRIL:	11. Šmohor	OKTOBER: 32. Nanos - Predjama
	12. Jezikova nedelja - Bohor	33. Bohor
MAJ:	13. Golica	34. Kopitnik - Gore
	14. Lisca	35. Kostanjeva nedelja
JUNIJ:	15. Bohor	36. Kum
	16. Srečanje pl. treh dežel - Toplice	NOVEMBER: 37. Krnsko jezero - turni smuk
	17. Okrešelj - jama Pekel	DECEMBER: 38. Lisca
	18. Mrzlica - Kal srečanje zas. mladine	39. Tisje
JULIJ:	19. Triglav	
	20. Maglič - Črna gora	
	21. Lisca	

Komisija za ture
Gorazd Pozvek

PLAN DELA ALPINISTIČNE SEKCIJE

Naša aktivnost v naslednjem letu naj bi se odvijala predvsem na naslednjih področjih:

1. IZOBRAŽEVALNA DEJAVNOST
2. AKCIJE
3. ODPRAVARSTVO, TABOR
4. OSNOVNA DEJAVNOST - PLEZANJE

1. IZOBRAŽEVALNA DEJAVNOST:

- izvedba alpinistične šole, ki naj bi obsegala 20 predavanj, 20 ur dela z vsakim tečajnikom v plezalnem vrtcu, pet skupnih plezalnih tur in vodenje vsakega tečajnika posebej na plezalne ture.
- udeležba enega ali dveh tečajnikov na republiškem alpinističnem tečaju (teden dni) zaradi visoke kvalitete teh tečajev.

- udeležba dveh ali treh alpinistov na zveznem inštruktorskem tečaju (pogoji za nadaljnje delo AS in pogoj za ustanovitev Alpinističnega odseka).

2. AKCIJE

- umetna stena v dvorani (možnost za širok in cenen razvoj športnega plezanja). Ta projekt je povezan z visokimi finančnimi stroški in velikim osebnim angažiranjem članov.
- strokovna pomoč pri vodenju tehnično zahtevnih tur v visokogorje in v tuje gore.
- sodelovanje na akcijah PD Bohor.
- predavanja z diapozitivi (prikaz alpinistične dejavnosti).

2. ODPRAVE

- Francija - Chamonix in Verdon (poslali naj bi manjšo (nadaljevanje na strani 5)

04

FINANČNI PLAN

Naša finančna konstrukcija za leto 1990 je razdeljena na devet različnih enot v poglavju izdatki in na prihodki, izgleda pa takole:

IZDATKI:

1. Vzgoja kadrov:

- letni tečaj za MV	510,00 din
- mentorski tečaj	510,00 din
- seminar za vzgojit. VVZ	170,00 din
- letni zbor MV, PLV in mentorjev	225,00 din
- planinska šola po OŠ	425,00 din
- seminar za načelnika MO	170,00 din
- društveni seminar za mentorje MV in PLV	<u>680,00 din</u>
	2.720,00 din

2. Organizacijske propagandne naloge:

- množični pohodi: Po poteh borb in zmag	2.2550,00 din
- letni zbor mentorjev in vodnikov Posavja	850,00 din
- zbor posavske planinske mladine	1.105,00 din
- planinsko predavanje, občni zbor	1.190,00 din
- bohorski poročevalec	340,00 din
- jezikova nedelja	680,00 din
- planinski ples	<u>34.000,00 din</u>
	40.715,00 din

3. Organizacijska dejavnost:

- udeležba na zunanjih orientacijskih tekmovanjih in društveno orientac. tekm.	510,00 din
--	------------

4. Planinske ture:

- planinske ture-pohodi	5.100,00 din
- planinski tabor	<u>8.500,00 din</u>
	13.600,00 din

5. Markacijski odsek:

- obnavljanje markiranja na našem področju	1.190,00 din
--	--------------

6. Nabava opreme:

- oprema za tabor, za šolo v naravi na Bohorju, za planinske skupine	6.800,00 din
--	--------------

7. Vzdrževanje koč:

- vzdrževanje koč	35.300,00 din
-------------------	---------------

8. Ustanovitev alpinistične sekcije:

	6.225,00 din
--	--------------

9. Razno:

- planinske publikacije, dnevniki, značke	2.550,00 din
- pisarniški, bančni, poštni, tel. stroški	680,00 din
- potni stroški	850,00 din
- najemnina za planinsko sobo	510,00 din
- razni prispevki za prapore, darila,...	<u>510,00 din</u>
	5.100,00 din

REKAPITULACIJA IZDATKOV:

1. Vzgoja kadrov	3.720,00 din
2. Organizacijske, propagandne naloge	40.715,00 din
3. Organizacijska dejavnost	510,00 din
4. Planinske ture	13.600,00 din
5. Markacijski odsek	1.190,00 din
6. Nabava opreme	6.800,00 din
7. Vzdrževanje koč	35.300,00 din
8. Ustanovitev alpinistične sekcije	5.225,00 din
9. Razno	<u>5.100,00 din</u>
	112.160,00 din

PRIHODKI:

- dotacije ZTKO	10.500,00 din
- prispevki DO in DPO	10.500,00 din
- vplačila udeležencev za izlete	5.950,00 din
- vplačila udeležencev za tabor	17.000,00 din
- prodaja publikacij, dnevnikov, značk	2.210,00 din
- sredstva PD Bohor - iz članarine	13.000,00 din
- za vzdrževanje koč	15.300,00 din
- planinski ples	<u>38.700,00 din</u>
	113.160,00 din

Sredstva dobljena od ZTKO nameravamo porabiti za dejavnosti navedene v 1, 2 (1-4), 3 in 4 točki.

(nadaljevanje s 4. strani)

skupino alpinistov, kar je priporočljivo predvsem zaradi spoznavanja svetovnih plezalnih trendov in komparativnega preizkušanja svojih dosežkov).

- Italija - Dolomiti (vsaj dve navezi naj bi šli plezat v dolomitske stene, kjer so najbolj razvpite kopne skalne stene v Evropi).

- Sevrna oz. Južna Amerika (o tem pa samo razmišljamo in čakamo ugoden finančni trenutek).

4. OSNOVNA DEJAVNOST - PLEZANJE

- ponovitev številnih smeri ter izpeljati tudi nekaj prvenstvenih smeri v plezalnih centrih Slovenije, Hrvaške in tudi v tujini.

05

Člani alpinistične sekcije bomo tudi v prihodnjem letu poskušali s članki biti prisotni v javnih občilih, poskusili pa bomo tudi pripraviti koledar za leto 1991 z alpinističnimi motivi, kar bi služilo tudi kot dober reklamni artikel za naše delo.

Načelnik AS Krško
Arnold Koštomaj

Niti dnevi niti leta niso tako odločilni, kot so pogosto sekunde.

PLAN TUR, IZLETOV IN AKCIJ

In kam vas vabimo, da se nam pridružite v letošnjem letu? Preglejte letošnji program in veseli bomo, če boste našli kaj tudi za svoj okus oziroma za svoje sposobnosti!

JANUAR:	Novoletno srečanje na Bohorju		Velebit
FEBRUAR:	Tura v Zasavje Ojstrica - zimski pristop Občni zbor PD Bohor	JULIJ:	Tabor mladih planincev
MAREC:	Tura v Zasavje Planinski ples Porezen - zimski pohod Turni smuk - 2 dni	AVGUST:	Triglav Jalovec
APRIL:	Turni smuk - 2 dni	SEPTEMBER:	Krnska jezera Dan planincev
MAJ:	Jezikova nedelja na Bohorju Izlet v Karavanke	OKTOBER:	Kočna - spominski pohod Kostanjeva nedelja na Bohorju
JUNIJ:	Peca Dan planincev Posavja	NOVEMBER:	Zasavje Pohod na Martinovo
		DECEMBER:	Tisje - spominski pohod Bohor - zimske aktivnosti

Na prvem sestanku vodnikov in mentorjev se bodo posamezniki zadolžili za ture. Natančni datumi izletov bodo objavljeni v oglasnih omaricah društva in na običajnih oglasnih mestih.

V planinskih skupinah v vrtcih, osnovnih šolah in podjetjih izdelajo lastne programe dela, hkrati pa se vključujejo tudi v programe dela PD.

Komisija za ture

ČLANARINA

Članarina je bila letos postavljena v nemški marki in je sedaj preračunana v konvertibilni dinar. Ta cena pa bo veljala do 30. junija 1990:

ČLANI	50 DIN
MLADINCI	20 DIN
PIONIRJI	14 DIN

V vašem interesu in seveda tudi v našem je, da članarino plačate čimprej, vsekakor pa do konca junija, ker bo po tem datumu verjetno višja.

Morda se vam letošnja članska članarina zdi visoka. Res je, vendar boste priznali, da so bile do sedaj te članarine resnično samo simbolične.

Odločili pa smo se, da ima vsak član v tej ceni plačan čaj v Koči na Bohorju. Vsak bo ob plačilu članske članarine prejel "**BOHORČKA**", v katerem je plan tur in kuponček za čaj s katerim boste ob predaji kupona v Koči na Bohorju upravičeni do brezplačnega čaja.

"PO POTI BOBB IN ZMAG"

06

Kot vsako leto poročamo tudi letos o obisku naše krožne poti PPBZ. V letu 1989 smo izdali 10 značk, od začetka leta 1982 do 31.12.1989 je to pot prehodilo 154 planincev. To je vsekakor malo. Če pogledamo sestav pohodnikov, so skoraj vsi člani zunanjih planinskih društev, predusem Zagrebčani, Ljubljanačani in Mariborčani.

Zato naj bo ta zapis poziv domačim planincem, zlasti tistim našim članom, ki ne zmorejo več napornih visokogorskih tur, da se podajo v naravo po domačih hribih in obiščejo naše hribovske vasi. Tudi v domači okolici je mnogo skritih lepot, katerih še ne poznate. Naužili se boste čistega zraka in navezeli stike z gostoljubnimi domačini. Zato le pogumno na družinski izlet po Gorjancih in Bohorju! Navodila za pot so v dnevniku, ki ga dobite pri PD Bohor Senovo ali pri Marici Daugul v Brestanici.

Marica Daugul

NAŠE ČLANSTVO

W letu 1989 je bilo v naše društvo včlanjenih 1416 planincev ali kar za 17% manj kot v preteklem rekordnem letu. Primerjava z leti nazaj je sledeča:

leto	pion.+cicib.	mladinci	člani	skupaj
1985	635	54	490	1179
1986	639	72	592	1301
1987	800	73	671	1544
1988	939	79	689	1707
1989	627	85	704	1416

Kljub temu, da se je v občini ustanovilo še eno planinsko društvo, imamo porast članstva pri mladincih in odraslih članih. Pri pionirjih je precejšen padec članstva.

	1988	1989		1988	1989
OŠ Leskovec	192	108	OŠ Kostanjevica	45	15
OŠ Senovo	214	245	OŠ Raka	30	30
OŠ Krško	120	22	VVZ Krško	27	25
OŠ Brestanica	118	56	VVZ Brestanica	30	14
OŠ Koprivnica	66	41	VVZ Senovo	<u>46</u>	<u>49</u>
OŠ Podbočje	51	22		939	627

V OŠ Senovo je tudi lani porast članstva in predstavljajo planinci že kar 70 % vseh učencev. Na Raki je že več let enako število planincev, po drugih šolah pa je bil lani padec članstva, OŠ Krško pa se je priključila PD Videm.

Seznam planinskih poverjenikov, kjer lahko poravnate članarino za tekoče leto ali se na novo včlanite:

Stani MIRT - Metalna Senovo	Tončka KERIN - OŠ Koprivnica
Marjan ROŽIČ - ZD Senovo	Marija KAVČIČ - VVZ Brestanica
Marica DAUGUL - Brestanica	Dragica KOLAN - VVZ Senovo
Pavla MAROH - Brestanica	Miran PRIBOŽIČ - NEK in VVZ Krško
Tončka POŽUN - Senovo	Marica LUBI - OŠ Senovo
Albina MAHOVNE - Senovo	Jožica URŠIČ - OŠ Brestanica
Tončka AMON - Valvasorjeva knjižnica Krško	Ivanka MAKSL - OŠ Podbočje
Vida KAVČIČ - OŠ Leskovec	Gizela JAGRIČ - SO Krško
Peter PETROVIČ - OŠ Kostanjevica	Irena KELHAR - IGM Sava Krško
Jadranka KRŽAN - OŠ Raka	Maks HABINC - Elektro Krško

Za izlete se lahko prijavite v Lekarni Senovo in pri Tončki Amon v Valvasorjevi knjižnici v Krškem. Na obeh mestih je možno kupiti planinske dnevnike in vodnike ter seveda poravnati članarino.

Albina Mahovne

07

MOJE TURE

Planinec sem že 4 leta. Najlepši izlet mi je bil na Kal. V bližini kočje je bila louska opazovalnica. Veliko izkušenj mi je dal izlet na Nanos. Ujel nas je dež. Čeprav je Nanos lepa gora, v tistem mrzlem uremenu nismo videli njenih glavnih lepote.

Moja razredničarka je vodja izletov na naši šoli. Je zelo zagnana za naravo, zlasti v gorah.

Že od nekdaj sem si želel taboriti, kot traper. Če bom lahko, bom letos šel v tabor. Slišal sem, da je taborjenje čudovita stvar.

Gaber Mahovne
3. b. OŠ Raka

DEŽEDNI NANOS

Na naši šoli je precej planincev, ki osvajajo vrhove slovenske transferzale. Zato smo se zmenili, da bomo tokrat odšli na Nanos. Kar precej daleč je od našega kraja. Pa kaj zato!

Že ob petih zjutraj smo se z avtobusom odpeljali s Senovega. Na Raki se nam je pridružilo še 15 planincev in avtobus s 55 sedeži je bil poln. Bili smo živahni. Med nami ni bilo čutiti, kako zgodnja ura je še. Le kadar smo se ozrli skozi okno avtobusa, so se naši pogledi zmrčili, tako kot nebo, v katerega smo se uzrli. Upali smo, da se bodo vremenoslovci tokrat zmotili.

Ko smo se pripeljali v Razdrto, res ni kazalo na dež. Po strmi poti - kot izkušeni planinci - smo se vzpeli na Nanos. Malo pod vrhom pa se je napoved vremenoslovcev uresničila. Začelo je rositi in spustila se je gosta megla. K sreči nas je v koči pričakala topla peč in vroč čaj. Žigosali smo dnevnike in se odpravili v dolino v upanju, da bo dež počakal še za kakšno uro. Spustili smo se po lažji poti. Pol ure pred Razdrtim se je ulilo kot iz škafe. Dežniki, vetrovke, pelerine niso prav nič pomagali. Vendar nas to ni nič motilo. Nekateri smo prav uživali med lužami.

Do Razdrtega smo skoraj priplavali. Šofer Zdravko nas je pričakal s toplim avtobusom. Res dober in skrben šofer. V avtobusu je bilo kmalu tako kot v savni. V Predjamskem gradu smo dobili še žig slovenske transferzale in naša potujoča savna se je nadaljevala vse do doma. Šofer Zdravko se je še enkrat izkazal kot dobra duša. Skozi Senovo je ustavljal skoraj pred vsako hišo. Tako je verjetno marsikoga rešil pred prehladom. Nekateri izmed nas pa odslej naprej ne bomo odšli na turo brez rezervne obleke.

Planinci
OŠ XIV. divizije Senovo

PRIDITE NA BOHOR

Snega ni in ni. Pa nič zato. Pot pod noge pa na Bohor. Vendar tokrat malo drugače. Čeprav je kočja na Bohorju le dve uri hoda od naših domov, smo se zmenili, da bomo v koči prenočili.

Čudovita pot med zvončki, telohi in trobenticami nas pripelje na Bohor. S prijazno besedo in toplim čajem nas sprejme oskrbnica Katica. Po dobri večerji sledi pravi planinski večer - diapozitivi z naših planin in pohodov, varstvo narave, oprema in obnašanje planincev pa zabavne igrice in že je ura 11. Spanje. Kje pal Le kdo bi umiril 39 planincev na skupnih ležiščih? Smeh, copati, blazine in še kaj frči

po zraku. Noč se je že krepko prevesila v drugi dan, ko smo le malo zadremali. Vstajanje je ob 6. 30. Mi - veseli, razigrani, naši trije vodniki - zaspani, blede, vendar kar dobre volje.

Po obilnem zajtrku se poslovimo od naše Katicice. To je res oskrbnica, ki si jo planinci lahko samo želimo. Spremlja nas s solznimi očmi, ko se napotimo v dolino. Po dobre pol ure hoda pridemo do partizanske bolnišnice. Veseli smo, da je mir, kajti ne moremo si predstavljati, da bi lahko bolni ležali v takem prostoru.

Nadaljujemo pot skozi čudovite smrekove gozdove. Kratek postanek v Srebrnem parku. Naši nahrbtniki so skoraj prazni in lahkih nog se skozi partizanske Lošce spustimo na Senovo.

Preživeli smo dva lepa dneva na Bohorju. Če bi jih radi tudi vi, pridite k nam na Bohor. Ne bo vam žall

Planinci
OŠ XIV. divizije Senovo

SLADKA SMETANA

Ceprav smo še majhni, smo šli na dvodnevno turo na Bohor. To res ni daleč. Bilo je zanimivo, saj smo v koči prespali.

Na pot smo se odpravili v petek po pouku. Ker je bilo toplo, smo kar precejkrat počivali. V koči nas je sprejela prijazna oskrbnica Katica. Zvečer smo zakurili taborni ogenj in gledali diapozitive z naših planin, ki nam jih je pokazal vodnik Hinko Uršič. Za večerjo smo se najedli palačink. Še nekaj igrice in morali smo spat. Vendar smo bili tako razigrani, da so vodniki zaspali prej kot mi.

Zbudili so nas sončni žarki in še pred sedmo uro smo bili pred kočjo. Pogled v dolino. Neverjetno. Veliko morje megle. Miran se je oglasil: "Stepena smetana, skočimo vanj!" Škoda, da ni bila res.

Še obilen zajtrk, zahvala oskrbnici in že smo na poti v dolino. Tokrat po daljši poti. Mimo partizanske bolnišnice in Lošč smo prišli v Srebotno. Oh, ta presneta cestal Pobralla nam je še zadnje moči.

Na Senovem pa smo na utrujenost pozabili. Ostali so le lepi spomini na prijetno jesensko turo.

Planincem pa še vabilo: "Pridite na Bohor na sladko smetano!"

Planinci 2. in 3. razredov
OŠ XIV. divizije Senovo

Naročnina na Planinski vestnik za leto 1990 znaša plačano do 30. junija za celo leto 126 din, za pol leta pa 63 din. Naročite se lahko na PZS, Dvoržakova 9, Lj.

MOJIA PET MINUT V TABORU

Ura je noč - temna, čisto črna noč. Ne spominjam se veliko takšnih noči. Še luno je strah sprehajati se po nebu v taki temi. Lahko bi rekel, da je tako temna noč, da sem se s prstom v oko žoknil, ko sem se hotel po nosu popraskat. Celu netopirji so v parih letali - s kresničkami. Blažena noč - vse že spi, je polnoč... Le v zraku se čuti grenka negotovost.

Biti na prostem ob tej pozni temni uri... človeka kar stisne pri srcu in mravljinca se mu sprehajajo po hrbtu. Najbolje se je stresti, da mravljinca dol popadajo. K temu nekako logično "paše" še tišina, mir, spokojnost. Sliši se le pogovor listja na drevju in rahel šepet grmovja in le tu in tam kakšen tihi izdih ali kaj podobnega iz šotora. In pa seveda bitje mojega srca - to je bilo od vseh šumov še najbolj glasno.

Odpravljam se spat. Svoje dežurstvo končujem. Vsi spijo v spokojni tišini. To grozno glasno tišino kar naenkrat - v glavnem se strašne svari zgodijo kar naenkrat - pretrga nekakšen, sprva droben tiki-tiki-tiki-tiki. Na debelo požrem knedl, ki se mi je naredil v grlu in z njegovo pomočjo potisnem srce zopet na staro mesto. Ponovno vedno glasneje in bližje tiki-tiki-tiki-tiki. V tej nočni grozi so ti "tikiji" slišati kot lomastenje kakšnega dinozavra - no, to mogoče ravno ne, ampak medveda, to pa zagotovo. Mrzlično razmišljam, kaj strokovna literatura navaja ob srečanju z medvedom, grizlijem recimo. Nič pametnega mi ne pade na misel. Za srečanje z morskim psom bi vedel kaj storiti, da odneseš celo kožo - svojo mislim. Predvsem moraš ostati miren in priseben, v glavnem se ne smeš gibati. To je še najlažje izvedljivo, če sediš pri miru pred TV ekranom. No, daj, daj, kaj zdaj tumbaš o morskem psul? Tu ga verjetno ni, ker je preveč daleč od morja. Še dobro, da si cel teden nisem strigel nohtov na rokah, sem vsaj imel kaj početi z rokami. Spomnim se, da imam baterijski reflektor preko ramena. Šine mi odrešilna misel v glavo. Na hitro mu bom posvetil v oči, ga na ta način oslepil, da bo dobil sončno slepoto, pa še kap ga bo mogoče, če bom imel malce sreče. Kaj pa, če ne bom imel sreče? Malce se ozrem okoli in napenjam očala, kje je kakšno drevo v bližini, ki bi mi zagotavljalo časten umik. Optimist. V tej čisto črno črni temi bi ga lahko videl edino z nosom, ko bi trčil vanj. Ja, nič. Ne ostane mi nič drugega, kot da storim, kar sem se namenil - brez možnosti umika. *Kdor riskira, profitira* - pravi dobra ljudska modrost, *ali pa izgubi* - še dodaja.

Tiki-tiki-tiki-tiki.

Sam pri sebi si vlivam pogum. Globoko vdihnem, ker

ne vem, koliko časa potem ne bom dihal. Ja, zgodi se, takole včasih, da človek v takih situacijah kar enostavno pozabi dihati. To sem nekje prebral. Ne spomnim se, ali je bilo to tam, kjer sem prebral tisto o morskem psu ali... Napetost v ozračju je rasla, ker pa sem bil del tega ozračja, je rasla napetost tudi v meni. Lahkotno, zaradi prejšnjega globokega vdiha, sem bil malce lažji, sem se približal tiki-tiki-tiki-tikiju. Bil sem v njegovi neposredni bližini. On pa v moji in v bližini skladišča s hrano. Slišal sem pospravljanje hrane, cmokljanje in podobne glasove. Razmišljam. Kako vidi pospravljat v taki temi, ko pa jaz ne vidim, kje je zgoraj in kje spodaj.

Pripravim se za napad z reflektorsko baterijo. Malce se sklonim, s telesom se rahlo nagnem naprej, noge so malce razkoračene in malo pokrčene. Telo je napeto kot vzmet. Z eno roko držim svetilko, drugo pa položim na usta. Vprašanje je, če bom imel potem čas položiti roko na usta, ko bom zakričal od groze. Bolje je, da se že sedaj pripravim. Oči na pecljih. S skrajnimi napori mi uspe zadržat "gledike" v svojih jamicah. Hiter trzljaj desnega ročnega palca. Temno, gosto, potno ozračje predre oster, skoncentriran snop rumeno-belih žarkov in - še vedno ne diham - obsveti..... čisto majhno simpatično Miki miško. Uffffffffff se mi utrga iz nožnih prstov navzgor in iz ust spolzi med prsti leve roke, ki so še vedno na mojemu obrazu. No, če ji je bilo res Miki ime, ne vem zagotovo, bila pa je miška; ali pa mogoče mišek? Zagotovo pa vem, da sem globoko izdihnil in hkrati se mi je odvalil Triglav s srca in le dobrim refleksom se imam zahvaliti, da mi ni padel na nogo in da zdaj ne "šantam z gibsom" po Krškem.

Tako sem preživel zadnjih pet minut v planinskem taboru v Logarski dolini, kjer smo taborili mladi planinci planinskega društva BOHOR SENOVO v mesecu juliju in tam preživeli prijetnih dvakrat po teden dni.

Miran Pribožič

VABILO UPOKOJENCEM

09

V našem društvu je u članjenih približno 100 upokojencev. Uečina med njimi je kar precej aktivnih planincev. Po hribih hodijo v manjših skupinah ali pa se vključujejo v društvene izlete. Tako so bili lani skupaj z nami na Golici, Tisju, Uogarju, Durmitorju in večkrat na Bohorju. Tudi v letošnjem letu jih vabimo na Uelebit, na izlete po Zasavski transferzali, na praznovanje dneva planincev, na prireditve na Bohorju in seveda tudi na planinski ples 10. marca.

Kdor ljubi gore in naravo, ostane večno mlad!

BOSNA - DURMITOR - ČRNA GORA

Ce bi imel avtobus vsaj 70 sedežev, potem ne bi bilo toliko problemov in bi lahko odšli na izlet vsi, ki so to želeli. Skupaj s šoferjem Zdravkom, ki je tudi član našega društva, je odšlo na pot 56 planincev.

Lepa nočna vožnja do SARAJEVA, ogled mesta, še skok na TREBEVIĆ s prekrasnim razgledom na Sarajevo z okolico in nadaljevali smo pot do TJENTIŠTA, kjer smo prenočevali. Izredno poceni je tam, toda tudi izredno neurejeno in vse propada od športnih objektov do paviljonov.

Naslednji dan smo se z avtobusom odpeljali ob robu pragozda PERUČICA do DRAGOŠ SEDLA. MAGLIČ, najvišji vrh Bosne, je bil ves obsijan s soncem. Vsi navdušeni smo se podali na pot. Ob vznožju smo imeli daljši počitek in posvet, kdo bo šel na vrh. Nekateri so se raje vrnili k avtobusu in preživeli resnično lep dan v čistem gorskem zraku in ob neprekinjeno odprtem avtobusnem bifeju. Da ne bi šlo v pozabo, kdo je v divjini na robu pragozda hrabro čuval avtobus, naj zapišemo, da so bili to poleg šoferja Zdravka še njegova žena Olgica, planinke Pepca, Marta, Jožica, Fanči, Cvetka, Marica, Breda, Meta, Mojca, Minka in seveda šef avtobusnega bifeja Toni.

Ko smo še počivali ob vznožju MAGLIČA, je bilo lepo videti zakonski par Gunjilac (Mijo + Malči), kako sta se podprla z vsemi dobrotami in potem začela premišljevat, če bi šla na vrh. Odločil je zdravnik Rudi, ko je gospe Malči svetoval nekako takole: "Ja, veste, gospa, jest sm vas gledu, kako vi hodiste, in mislm, da niste za na vrhl" To je bilo za Malči dovolj. Njej namreč še nihče ni nikoli dopovedal, da česa ne zmore. Z Mijom sta vse, kar nista potrebovala, zložila v grmovje in se podala na vrh. Tako smo razen ekipe, ki je čuvala avtobus, vsi prišli na vrh Magliča. Celo Hilda, ki že deset let ni bila nikjer drugje kot na Lisci, je lepo počasi prišla prav na vrh. Ravno tako je uspelo Milanu, ki se je v počastitev svoje 70-letnice želel povzpeti na enega izmed najvišjih republiških vrhov.

Z vrha smo uživali prekrasen razgled na TRNOVAČKO JEZERO in okoliške vrhove, potem je sledil spust v dveh skupinah. "Ta boljši" so jo ubrali kar po strmi poti, "ta pametni" pa smo šli okrog po daljši poti in ves čas uživali ob lepem razgledu. Na sedlu je bilo zopet pristrčno srečanje vseh treh skupin. Zapustila sta nas samo maratonca Marta in Rudi in si privoščila tek v Tjentište. Ko sta tekla po samotni gozdni poti, so ju ustavljale prestrašene domačinke - pastirice in ju spraševale: "Pa ljudi, šta se desilo da tako trčite?" Komaj sta jim dopovedala,

da tečeta za lastno zadovoljstvo. Tudi čuvaj ob izstopu iz Nacionalnega parka ju je bolj čudno gledal. Šele, ko sta povedala, da spadata k planincem iz avtobusa, je bil pomirjen.

Naš glavni planinski cilj - vzpon na Maglič je bil dosežen v zadovoljstvo vseh in naslednji dan smo nadaljevali pot ob modrozelenem PIVSKEM JEZERU, si ogledali prečudovit PIVSKI MANASTIR in se skozi nešteto preorov povzpeli na PIVSKO PLANINO in dalje po ozki in ovinkasti cesti preko DURMITORJA do ŽABLJAKA. Slabo vreme nam je preprečilo vzpon na BOBOTV KUK. Čudovito ČRNO JEZERO je bilo videti z ene strani kot mlaka. Domačini so pripovedovali, da že več kot sto let ne pomnijo tako nizke gladine - pozimi pač ni bilo snega. Planincem, ki so se potrudili okrog jezera, se je to pokazalo v vsej svoji smaragdno zeleni lepoti. Prespali smo v hotelu Durmitor, kjer so za planince še kar sprejemljive cene.

Naslednji dan smo zgodaj zjutraj nadaljevali pot mimo znamenitega mostu na ĐUĐEVIĆA TARI do manastira MORAČA, ki je nepopisno lep. Uživali smo ob varni Zdravkovi vožnji skozi divji kanjon reke MORAČE in strmeli, kje je speljana železnica Beograd-Bar. Po nešteti serpentinah smo prispeli na LOVČEN, malo razočarani nad meglenim razgledom, toda očarani nad lepoto NJEGOŠEVEGA MAVZOLEJA.

Ko se je na vožnji iz CETINJA naenkrat pokazalo morje in prelepe plaže BUDVE, je v avtobusu zavladal nemir, vsi bi radi poskakali v morje in izlet vsaj za kak dan podaljšali. Po vožnji s trajektom preko BOKE KOTORSKE smo se ustavili za eno uro in večina planincev je zaplavala v toplem morju. Sledila je lepa vožnja ob morski obali do DUBROVNIKA in potem kar precej naporna nočna vožnja ob NERETVI do BUNE. Ko smo se v prijaznem motelu stuširali, smo že pozabili na dolgo vožnjo ŽABLJAK - BUNA. Še ogled turškega samostana ob izviru Bune in potem dolga vožnja po znani poti skozi MOSTAR in JAJCE domov.

Veliko vam bi še lahko napisali o tem izletu. Naj zaključim z željo, da bi se, čim več planincev iz te resnično prijetne družine udeležilo letošnjega izleta na VELEBIT. Še prav posebno pa si gotovo vsi želimo, da bi nas zopet vozil šofer Zdravko in da bi sodelovala tudi njegova tehnična ekipa Toni - Olgica - Drago.

Albinca Mahovne

V gorah najdemo le tisto, kar vanje prinesemo!

Logarče

10